

BÄRIGHET, f. 3. (tekn.) Förmåga att bära tyngder.

BÄRVIDD, f. 3. Afståndet emellan två närliggande stöds närmaste kanter på en bro.

CALLIOPE, se *Kalliope*.

CEDRAT, -ät, m. 3. Ett slags mindre, tjockskalig citron.

CEDRATOLJA, -ätållja, f. 1. Olja, som erhålles af cedrater.

Circa, se *Cirka*.

CIRKA, siffrka, prep. (lat. *Circa*) Omkring, vid pass, ungefär.

CITRIN, -in, m. 3. Gul bergkristall.

Citronat. Torkade eller saltade citroner.

COPALTRÄD, -älträäd, n. 3. Amerikanskt träd, hvaraf copal fås. Hymenæa Courbaril.

CURRYPULVER, n. sing. Spansk peppar, pulveriserad och blandad med neglikor och andra kryddor.

DAGLISTA, f. 1. Lista, som upptager hvad som hvarje dag förbehåves, expedieras, o. s. v.

DAMSPELSBLOMMA, f. 1. Se *Damspelslilja*.

DAMTRASA, f. 1. Trasa, hvarmed vid städning i rum dammet aftorkas.

DEKANDRIA, -i'a, f. sing. Tionde klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med tio ståndare.

DESMANSBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. En skalbagge på vide, med stark desmanslukt. *Cerambyx moschatus*.

DESMESTORKNÄBB, m. 2. Ört med röda blommor, som lukta mysk. *Erodium cicutarium*.

DIGYNIA, digyni'a, f. sing. Ordning i växtriket, hvartill höra de växter, som hafva två pistiller i blomman.

DIKTKONST, f. sing. 1) Konsten att i tal eller skrift framställa ideala skapelser af inbillningskraften. — 2) (i inskränktare mening) Se *Skaldekonst*.

DIOECIA, diösi'a, f. sing. Tjugandra klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med ståndare och pistiller i särskilda blommor, på olika stånd.

DIOPTERSIGTE, diäppt'r-siggte, n. 4. (jäg.) Ett vid kulgevär begagnadt utmärkt sigte, med fin lodrät nedskärning.

DISKVATTEN, n. 3. Vatten, som användes till diskning.

DOFFEL, dåff'l, m. sing. En sort långhårigt tyg, likt kalmuck, men med något kortare hår, antingen tveskäftadt eller kypradt.

DOMEDAGSARBETE, n. 4. (fam.) Arbetet, som varar i evig tid, eller gjordt att i evighet äga bestånd.

Drag. (Fam.) *I d-et*, oförtöfvadt, innan kort. *Dragband*. Se *Rysk smällare*.

DUBBELLÄRFT, n. 3. 1) Ett slags linneväfning, som har olika färg på båda sidor. — 2) Ett slags blekt lärf, på eget sätt appreteradt.

DUBBELTAFT, n. 3. En sorts taft, tjockare och sorgfälligare väfdt än det vanliga, samt äfven bättre appreteradt.

DUKTYG, dükty'g, n. 3. o. 3. Bordduk och serveter.

DVERGHÖNS, n. 3. En art Höns, till storleken som dufvor, med mycket korta ben. *Gallus domesticus Pumilio*.

DVERGTRAPP, m. 2. Se *Trapp*.

DÖDSFLAGGA, f. 1. Flagg, som hissas på ett skepp, då liket efter en högt uppsatt person befinner sig derpå.

Dödskalle. Äfven: Den största bland Aftonfjärilarna, tecknad på ryggen med bilden af en dödskalle. *Sphinx Atropos*.

Dörr. (Fig.) *Faran står för d-en*, är nära förestående.

Ebenhols. Grönt E., en buskväxt i det tropiska Amerika. *Aspalathus*.

Eld. Bengalisk e., ett slags fyrverkerield, som nyttjas till belysning af åtskilliga föremål, såsom trädgrupper, byggnader, statyer, en vacker trakt, o. d.

ELDFRI, a. 2. neutr. — *frött*. Säker för eldfara; otillgänglig för elden.

ENGELHAJ, m. 2. En art af Hajsälgatet, 6 till 8 fot lång, med rundt huvud och vinglika bröstfenor. *Squalus Squatina*.

ENGELROCKA, f. 1. En art Rocka, 3 fot lång, med huvudet likt det på Engelhajen. *Raja rhinobates*.

ENKLINGSSORG, s. f. 3. 1) En enklings sorg öfver makans död. — 2) (skämtv.) Häftig, men snart öfvergående smärta. (Ordspr.) *Arm-bågastöten och e-en*.

ENNEANDRIA, ---i'a, f. sing. Nionde klassen i Linnés växtsystem, innefattande växter med nio ståndare.

ENTRÄNNING, m. sing. Ett slags grof och gles blångarnsväf.

ENVIST, adv. Med envishet; ihärdigt.

Enväldskonung. (ursprungl.) Konung, som ensam herrskade öfver hela Svea rike, innan konungadömet råkade i brödraskifte och fylkeskonungar uppstodo.

EXEKUTIONSBETJENT, äxekutschönsbetjänt, m. 3. Tjensteman vid exekutionsverket, som förrättar utmätningar.

FAETONG, faetå'ng, m. 3. (fr. *Phaeton*) Ett slags högt, lätt, öppen vagn.

FALHET, f. 3. Egenskapen att vara fal.

FALKÖGD, a. 2. (fig.) Som har falkögon.

Falla. *Dom har fallit*, blifvit afkunnad.

FAR. (pop. o. fam.) Min man. *F. är icke hemkommen än*.

Fardag. I lag stadgad dag för aflyttning ifrån jord eller lägenhet.

FERNISSTRÄD, n. 3. Ett träd i Japan och södra delen af Nordamerika, af hvars saft beredes en fernissa, som i olöslighet och fasthet öfverträffar all annan. *Rhus vernicifera*.

FILING, f. 2. Arbetet, då man filar.

Fingerklåda. Äfv. (fig. fam.) Omättligt begär att vilja göra något.

FISKMAGE, m. 2. *Fiskmagar* kallas de saltade och torkade magarne af hajfisken och några andra fiskar, som fångas på kusten af Ceylon och Coromandel samt afsändas till Kina.

FJÄR, adv. Se *Fjerran. När och f.*

Fladdermåna. Mina, anlagd att förstöra fiendens minarbeten, qväfva dess arbetare, och instörta en redan bildad mingrop, der fienden ånyo vill fastsätta sig.

FLAMBLOMMA, f. 1. Trädgårdsväxt med bjerta i purpur skiftande blommor. *Phlox glabra*.

FLERAHANDA, adj. oböjl. Af flera slag, flera slags.